

Hei igjen!

Her kommer noen tanker og litt oppdatering på Moses sin tilværelse i Nideng.

Moses har nå vært her i en måned. Han har funnet seg mer til rette, men jeg merker at han er forsiktigere enn Cæsar. Cæsar tok "mer plass", om dere skjønner, enn hva Moses gjør, samtidig som Moses er en mer utadvent og sosial type. Moses har mye lettere for å "ta på seg skylden" enn hva det Cæsar hadde. Generelt er Moses alt for snill med Pippin og jeg venter enda på at han skal sette han litt på plass.

Han har tilbrakt noen netter i sengen sammen med oss, men det virker som han

synes at han tar for stor plass, så som oftest stikker han etter halve natten og legger seg i hundsengen isteden. Han blir med inn og vekker ungene med en snufs i ansiktet om morgenen. Og han hilser de hjerteligst velkommen når de kommer fra skole og barnehage.

Han trives bedre og bedre i sofaen og kommer oftere og oftere for å dele plassen med oss

☺ Han er sååå forsiktig når han spør om å få være med i sofaen eller sengen.

Han har nå

tilbrakt noen dager på min kontor sofa i kjelleren ☺ Joar har vært ute og kjørt lastebil og jeg har vært den viktigste tobeinte i noen dager. Da Joar kom hjem ble han utrolig glad og Pippin fikk seg en refs – det var nemlig MOSES SIN PAPPA som kom hjem! ☺

Vi har ikke oppfattet det som han trives så godt i bilen ergo har Pippin ikke fått vært med på småturer han heller, for noen må holde Moses med selskap hjemme.

Han har lagt på seg en del, fått tørket vom og lever i tillegg til hundefor.

Mosse er meget lite byttesterk, han deler broderlig på maten sin hvilket betyr at Pippin IKKE blir

slankere... Blir kanskje litt annerledes nå når han har sagt ifra en gang. (under hilse seremonien da Joar kom hjem)

Pippin og Moses har hatt en del språkproblemer, missforståelsene kommer sjeldnere da ☺ Når Pippin kommer med et gledes voff kan Moses tro det er et varsels voff for eksempel.

Vi har vært hos veterinæren og fulgt opp vaksinen. Han var såååå lykkelig da vi var ferdig at han hoppet opp og ned flere ganger. Og før det ble vår tur, mens vi satt og ventet, hadde vi en morsom opplevelse. Veterinærene på dyreklinikken jeg bruker har veldig respekt (klok av skade) for RR, men de hadde også en **MEGET STOR** tillit til Cæsar. Ergo var de meget spente da jeg kom med ny hund. Moses oppførte seg eksemplarisk, men det gjorde **IKKE** Pippin, hehe, den lille uoppdragne rakkeren. Han forsøkte å komme seg ut av halsbåndet sitt for å komme bort til en liten tisper som kom gående langt borte i gangen. Etter mye jobbing ble han irritert og kom med et voff, Moses trodde de måtte varsle inntrengere og satte i et durabelig leven! Så ble Moses brått litt brydd, for han forsto ikke helt hva de varslet, så han snudde seg mot meg og "koppet" ørene og ga meg en snufs på nesen før han bøyd opp Pippin på lek. (kanskje det var det han mente?, tenkte sikkert Moses) Men da tente Pippin på alle pluggen, for det digre beistet forstyrret jo hele sjekkingen av den lille damen som kom nedover gangen! Så da ble Moses brydd igjen og jeg fikk nok en unnskyldende nuss på nesen, hehe..... Like etter kom den lille tispes forbi og Moses skjønnet hele poenget.... Umf..... da satte han seg ved siden av meg og sukket..... artig med hunder ja.

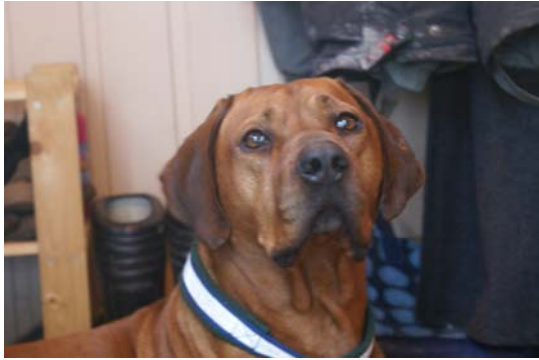
nært.

Hver dag må han springe oppover en bratt skråning fra gårdsplassen vår og opp til

Han har utrolig respekt for hestene, han er nesten angrepsklar når de vil snuse på han. Men når de er på hver sin side av gjerdet så tørr han nesten å snuse den mest nysgjerrige av dem (Amandus) på nesen. Amandus er den hesten som står mitt hjerte nærmest. Han har jeg hatt i 10 år og han er født samme år som vår Cæsar Wagpower. Han har samme framtoning som Cæsar, han er rolig, fornuftig og 100% snill, men Moses skjønner jo ikke det og er veldig skeptisk når det store hodet hans kommer for

innhegningen for å bjeffe på hestene, hihi, de bryr seg ikke en smule, lurer på når Mosse gir opp den bedriften ☺

Vi har en heller enkel kommunikasjon, vi tobeinte og Moses. Vet ikke hvilke kommandoer som er brukt for at han skal legge seg osv. Det viktigste fungerer og det er at han kommer når vi roper. Cæsar hadde sikkert 50 ord øvd inn og forsto mye. De leser jo masse på kroppsspråket vårt så de kjenner sikkert ikke behov for å ha

noen annen form for kommunikasjon. Pippin er full av energi og kan derfor masse unødige triks. Moses har vi ikke holdt på så mye med i så måte. Bare lek og kos.

I natt hadde det snødd fem cm og Pippin og Moses hadde full fest i snøen i dag. Vi synes vi har fått den mest perfekte omplasseringshund noen sinne.

For Moses er som en RR skal være. Han ligger ikke under bordet og han spiser ikke hva som helst. Han snorker som en mann og ligger trygt og sover, skinnflat på golvet. Han tar høflig fra hånden om han blir tilbudt mat. Han ser deg rett inn i øynene og han har sans for humor ☺

En stor nys "atsjo" med tilhørende strekk kommer fra

Moses. Stor takknemlighetsklem fra oss andre

Alle bildene er av Moses.

